Dosarul nr. 2-15982/23
2-23112418-12-2-04032023-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

29 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Odajiu Daniela

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Turculeț Eugeniu, Turculeț Mihaela către SRL „Popovici-Prim” privind constatarea rezoluțiunii contractului de vînzare-cumpărare, încasarea sumei, penalității, prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat :

Argumentele participanților la proces

La 03 august 2023, Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela au înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Popovici-Prim” solicitând :

- constatarea rezoluțiunii Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual) încheiat la 10.06.2023 între Turculeț Eugeniu și SRL ”Popovici-Prim”
- încasarea din contul SRL „Popovici-Prim” în beneficiul Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela a sumei totale în valoare de 33 487,50 lei constituită din contravaloarea produsului: „Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type" în mărime de 15 590,00 lei; penalități în mărime de 3 897,50 lei; prejudiciul moral în mărime totală de 14 000,00 lei.
- încasarea din contul SRL ”Popovici-Prim” în beneficiul Turculeț Eugeniu a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei și a altor cheltuieli necesare suportate în vederea constatării stării căruciorului în mărime de 600 lei ,
- încasarea din contul SRL ”Popovici-Prim” în beneficiul Turculeț Mihaela a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000,00 lei.

În susținerea acțiunii a indicat faptul că la 10 iunie 2023, din cadrul magazinului SRL ”Popovici-Prim” cu denumirea ”Oana Bebe” situat în mun. Chișinău, str. *****, Turculeț Eugeniu a achiziționat ”Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type” cu valoarea de 15590 lei, fapt confirmat prin bonul fiscal nr. 0006 din 10.06.2023 și certificatul de garanție la fel din 10.06.2023.

După cum nu poate fi pus la dubiu, solicitarea consumatorului Turculeț Eugeniu era ca acest cărucior să fie absolut nou, de altfel fiind o cerință rezonabilă în raport cu prețul lui considerabil. Or, încă până la momentul achiziționării, Turculeț Eugeniu și soția sa Turculeț Mihaela au observat acest model doar la vitrină, însă au specificat clar că vor achiziționa căruciorul de modelul dat doar dacă li se va transmite unul absolut nou cu componentele intacte în cutia originală.

Turculeț Eugeniu a explicat clar că împreună cu soția sa, Turculeț Mihaela, așteaptă primul copil și cerința de a avea un cărucior nou, intact și sigilat este una esențială în condițiile în care se dorea ca acest cărucior să fie unul steril și să se evite careva riscuri pentru copilul nou-născut.

Vânzătorii, adică persoanele responsabile din cadrul magazinului ”Oana Bebe” au fost de acord cu această cerință expresă și esențială, confirmând și dând asigurări că acest cărucior va fi transmis conform solicitării, absolut nou, adică nu va fi acel de la vitrină, care printre altele și părea deja folosit cel puțin odată, nemaivorbind că a fost expus la utilizare sau examinare repetată de către alți clienți ai magazinului.

Așadar, concluzionând la acest aspect, Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela au explicat foarte clar că dacă acest cărucior era doar cel de la vitrină, ei pur și simplu nu erau de acord să îl achiziționeze în general, nefiind interesați de nicio reducere. Totuși, reiterează că vânzătorii au dat asigurări că produsul va fi unul complet nou și astfel părțile s-au înțeles inițial în mod verbal că produsul va fi procurat, iar consumatorul Turculeț Eugeniu a zis că se va apropria mai târziu pentru a face achitarea.

Deja ulterior, după ce Turculeț Eugeniu a mai reflectat cu soția sa asupra deciziei de a procura căruciorul care l-au văzut în magazinul ”Oana Bebe”, înainte de a se apropia la magazin, a telefonat reprezentanții magazinului, indicând că se apropie să ridice căruciorul. Din nou, a specificat ca produsul să fie unul nou, nu cel de la vitrină, iar persoana de contact iarăși a dat asigurări că va fi nou. Apropiindu-se la magazin, consumatorul Turculeț Eugeniu a achitat contravaloarea căruciorului, iar vânzătorii au indicat că produsul solicitat se află în cutie și deja au transmis-o.

După achitare, în momentul transmiterii cutiei, Turculeț Eugeniu a observat aparent că deja căruciorul care l-a analizat până la momentul achiziționării nu se mai afla la vitrina magazinului, însă vânzătorii magazinului au precizat iarăși că produsul din cutie este unul absolut nou, iar căruciorul care stătea la vitrină a fost dus în altă parte sau chiar vândut altcuiva. A dorit în acel moment Turculeț Eugeniu să verifice căruciorul în cutie, dar fiind cutia închisă și sigilată, grăbindu-se acasă la solicitarea soției sale, dar și având asigurările necesare privind calitatea căruciorului din partea vânzătorilor, nu a mai deschis cutia în acel moment.

Cu toate acestea, ajungând acasă și despachetând de îndată cutia, Eugeniu Turculeț și soția sa Turculeț Mihaela au observat că în cutie nu se mai afla niciun cărucior nou, ci era de fapt cel de la vitrină, aceasta fiind evident prin elementele vizibile ale componentelor căruciorului. Cel mai straniu era că analizând mai atent, componentele căruciorului erau situate într-o cutie care nu corespundea modelului solicitat, ci era o cutie de la un alt model de cărucior, contrar art. 1121 Cod Civil.

Desigur că în cel mai apropiat timp, Turculeț Eugeniu a sunat la magazinul ”Oana Bebe” și a precizat că de fapt căruciorul nu este unul nou, ci este cel din vitrină. Reprezentanții magazinului nu au negat acest fapt și au menționat că vor înlocui produsul cu unul nou în decurs de 3 zile. După scurgerea acestor zile, reprezentanții magazinului au rugat pe Turculeț Eugeniu să mai aștepte 3-4 zile, pentru că un produs necesar pentru înlocuire lipsea.

Dovada contactării chiar în aceeași zi și de mai multe ori după achiziționarea produsului se demonstrează prin factura detaliată din 03.07.2023 eliberată de IM ”Orange Moldova” SA. Or, așa cum se observă, Pârâtul a fost contactat de mai multe ori la numărul ***** începând cu data procurării, număr care este plasat și în lista de contacte de pe site-ul magazinului Oana Bebe.

Deja ajungând la cea de-a 12 zi de la procurarea căruciorului, adică la 22.06.2023 și fiind clar că produsul cumpărat nu va mai fi înlocuit cu unul nou, or intenția pârâtului era una clară, de a se scurge 14 zile din ziua achiziționării produsului, Turculeț Eugeniu a depus o cerere către administrația SRL ”Popovici-Prim” prin care a cerut retur pentru produsul menționat și returnarea sumei de 15590 lei conform bonului fiscal 0006.

Menționează că și această cerere a fost cu greu recepționată de către reprezentanții magazinului, Turculeț Eugeniu fiind nevoit să apeleze la organele de poliție în acea zi.

Cu regret însă, prin scrisoarea parvenită din partea SRL ”Popovici-Prim” și recepționată la data de 05.07.2023 s-a respins solicitarea înaintată de către Turculeț Eugeniu. Este stranie totuși această abordare în condițiile în care de fapt, telefonic, Turculeț Eugeniu încă până la data de 22.06.2023 i s-a comunicat să se apropie la magazin pentru a i se returna banii.

Nefiind de acord cu cele menționate în scrisoarea din 05.07.2023 și considerând că de fapt pârâtul este obligat să restituie contravaloarea Căruciorului pentru Copii, marca Anex, Anex E type de 15590 lei, Reclamantul Turculeț Eugeniu a apelat la serviciile unui avocat și a transmis la data de 11 iulie 2023 o nouă notificare privind protecția drepturilor consumatorului și de rezoluțiune a Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual) încheiat la 10.06.2023, prin care a solicitat restituirea în termen de 10 zile calendaristice în contul lui Turculeț Eugeniu a contravalorii produsului: ”Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type” în mărimea de 15590 lei și a valorii cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, în total a sumei de 25590,00 lei.

Notificarea a fost transmisă atât la sediul juridic al pârâtului, cât și la adresa magazinului de unde a fost procurat căruciorul, iar dovada primirii se atestă prin avizul de recepție semnat la 12.07.2023 la sediul pârâtului, iar ce ține de notificarea transmisă la adresa magazinului, potrivit informației de pe track and trace de pe site-ul Poștei Moldova, se indică precum că ”Destinatarul nu este disponibil”.

Cu toate acestea, deși notificarea a fost recepționată de către pârât cel puțin la sediul acestuia, iar potrivit art. 183 alin. (4) Cod Civil:„Toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana Juridică", totuși Pârâtul, contrar art. 9 lit. j) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, și-a încălcat obligația de a soluționa reclamația consumatorului.

În rezultat, sun nevoiți să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată privind protecția drepturilor consumatorului și de constatare a rezoluțiunii Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual) încheiat la 10.06.2023 din considerentele care urmează.

În acțiune se mai indica faptul că, inducerea în eroare a lui Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela care i-au determinat să ia o decizie de tranzacționare, pe care nu ar fi luat-o dacă ar fi știut că li se va transmite căruciorul de la vitrină, constituie de fapt o practică comercială incorectă în sensul art. 13 din Legea privind protecția consumatorului.

Încălcarea dreptului la înlocuirea gratuită și ulterior la restituirea contravalorii produsului necorespunzător în al doilea rând, a fost încălcat dreptul consumatorilor Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela la înlocuirea gratuită, precum și la restituirea contravalorii produsului necorespunzător.

Astfel, scopul consumatorilor Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela a fost foarte clar exprimat înainte și la momentul achiziționării căruciorului și anume de a fi unul absolut nou și nu cel de la vitrină, scop care de fapt a fost acceptat de către Vânzător.

Faptul că produsul nu este unul conform se demonstrează și prin procesul-verbal privind înmânarea actului întocmit de către Biroul executorului judecătoresc Ciuchitu Radu la data de

31.07.2023, în baza art. 25 Cod de executare prin care s-au constatat mai multe fisuri pe elementele căruciorului, iar unele piese nefiind acoperite cu peliculă de protecție.

După cum a relatat, îndată ce a depistat că produsul nu este conform scopului solicitat, Turculeț Eugeniu a solicitat (așa cum rezultă inclusiv și din factura detaliată privind apelurile telefonice efectuate, dar și prin aproprierea nemijlocită la magazinul Pârâtului), ca produsul să fie înlocuit cu unul nou. Această solicitare a fost refuzată de către reprezentanții magazinului pârâtului, menționând că produsul necesar pentru înlocuire lipsește. Totuși, mai apoi, telefonic i s-a comunicat că ar putea să se apropie la magazin pentru a i se returna banii, însă apropiindu-se la magazin, abordarea vânzătorilor deja era una diferită, refuzând restituirea mijloacelor bănești.

Drept urmare, Turculeț Eugeniu a fost nevoit să înainteze cererea din 22.06.2023 prin care a solicitat restituirea contravalorii căruciorului achiziționat, însă și de această dată a fost refuzată solicitarea. Astfel, a fost încălcată norma prevăzută de la art. 18 alin. (11) din Legea privind protecția consumatorilor, conform căreia: „în cazul în care, la momentul adresării consumatorului, agentul economic nu dispune de un produs similar cu cel returnat, consumatorul este în drept să ceară restituirea contravalorii produsului, iar vînzătorul este obligat să primească produsul respectiv și să restituie suma plătită".

în rezultat, drepturile și interesele legitime ale reclamanților Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela au fost și sunt prejudiciate de către compania SRL ”Popovici-Prim”, iar protecția consumatorului constituie un principiu al legislației civile în sensul art. 1 Cod civil.

Menționează că dreptul consumatorilor la rezoluțiunea contractului și restituirea contravalorii produsului este prevăzut și de art. 18 alin. (14) din Legea privind protecția consumatorilor.

În situația din speță, condițiile pentru realizarea acestui drept erau și sunt îndeplinite. Or, Reclamanții au solicitat de nenumărate ori după achiziționarea produsului înlocuirea acestuia și fiindu-le refuzată solicitarea, este clar că li s-a dat de înțeles că nu mai beneficiază de dreptul la înlocuirea produsului. Mai mult ca atât, din interpretarea lit. e) al art. 18 alin. (14) din Legea privind protecția consumatorilor, deduce că reclamanții în general nici nu sunt obligați să solicite înlocuirea produsului necorespunzător dacă au depistat neconformitatea în termen de 6 luni.

Așadar, în conformitate cu art. 1128 alin. (1) Cod civil: Dacă descoperă existența viciului bunului vîndut, cumpărătorul poate exercita drepturile creditorului în caz de neexecutare a obligației, în condițiile art. 901-946.

Potrivit art. 915 Cod civil: „Rezoluțiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune".

Potrivit art. 921 alin. (1) Cod civil: „Dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante".

Așa cum reiese din cele menționate mai sus, prin cererea scrisă la data de 22 iunie 2023, Reclamantul Turculeț Eugeniu în temeiul art. 18 alin. (11) din Legea privind protecția consumatorilor, a solicitat restituirea contravalorii produsului. Totodată, și prin notificarea transmisă la data de 11 iulie 2023, Reclamantul Turculeț Eugeniu a declarat rezoluțiunea Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual) încheiat la 10.06.2023 și a solicitat repetat restituirea contravalorii produsului de 15590 lei.

Or, potrivit art. 926 alin. (1) și (2) Cod civil: „(1) Prin efectul rezoluțiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii sau al tranșei contractului

supusă rezoluțiunii este obligată să i-o restituie. în cazul în care ambelor părți contractante le revin obligații de restituire, obligațiile sînt corelative. (2) Dacă prestația a constat în plata unei sume de bani, suma primită trebuie restituită". Astfel, declarând rezoluțiunea contractului, Reclamanții au dreptul la restituirea contravalorii produsului ce a fost achitată către Pârât și anume suma de 15590 lei.

Menționează că pârâtul nu a dat un răspuns la notificarea din 11 iulie 2023, respectiv în temeiul art. 123 alin. (6) CPC: „Faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat".

Totodată, pentru a se evita careva dubii în privința modalității de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual), prin prezenta acțiune face referire și la art. 921 alin. (2) Cod Civil, potrivit căruia: „Partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluțiunii conform alin. (1), să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărîre judecătorească. în condițiile Codului de procedură civilă, partea îndreptățită poate, modifica acțiunea în declarare a rezoluțiunii într-o acțiune în executare silită a obligației contractuale și invers". Astfel, solicită instanței să constate rezoluțiunea Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual).

Subsidiar, menționează că și în ipoteza în care s-ar considera că produsul transmis este totuși unul conform, accentuează că în condițiile art. 19 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor, conform căruia: „Dacă produsul necesar pentru înlocuire lipsește, consumatorul are dreptul să rezilieze contractul, iar vânzătorul este obligat să-i restituie contravaloarea produsului".

Astfel, Reclamanții oricum au dreptul la restituirea contravalorii produsului, odată ce s-au adresat cu o astfel de solicitare în termenul de 14 zile așa cum prevede dispoziția alin. (1) al aceluiași articol, potrivit căruia: Consumatorul este în drept să ceară vînzătorului, în unitatea de comerț de unde a fost procurat în termen de 14 zile, înlocuirea unui produs nealimentar de calitate corespunzătoare cu un produs similar celui procurat dacă acest produs nu-i convine ca formă, gabarite, model, mărime, culoare sau dacă nu-l poate utiliza conform destinației din alte cauze, cu efectuarea, în cazul diferenței de preț, a recalculului corespunzător".

Așadar, consideră eronată poziția pârâtului prin răspunsul oferit la cererea reclamantului din 22.06.2023, precum că legea nu acordă dreptul de a solicita returul produsului și returnarea sumei, mai ales că s-a refuzat deja înlocuirea produsului transmis cu un alt produs nou. Faptul că s-a refuzat înlocuirea produsului se demonstrează și prin aceea că pârâtul a recunoscut că a vândut căruciorul doar în limita stocului disponibil, înțelegându-se că un alt obiect pentru înlocuire lipsește.

Astfel, se consideră ilegal refuzul vînzătorului de a restitui contravaloarea produsului, în cazul în care produsul necesar pentru înlocuire lipsește, or, legea prevede expres faptul că cumpărătorul este în drept să restituie bunul cumpărat, primind în schimbul acestuia suma plătită la cumpărare.

Totodată, este regretabil și faptul că pârâtul a indus în eroare consumatorii prin referirea la normele din Regulile de desfășurare a activității de comerț aprobate prin HG nr. 206 din 12.04.2023 cu privire la aprobarea regulamentelor și a regulilor din comerțul interior și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului. Or, această hotărâre de Guvern nici nu a intrat în vigoare, deoarece la pct. 2 se indică precum că: „prezenta hotărâre intră în vigoare la expirarea a șase luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

Mai mult, pârâtul nici nu a redat întreaga normă a acestui pct. 23, potrivit căruia: „în vitrinele exterioare ale unităților comerciale care comercializează mărfuri nealimentare se expun

doar mostre de mărfuri care sunt în vânzare. La solicitarea consumatorilor**,** mostrele de mărfuri din vitrine se vând în limita stocului disponibil, cu excepția obiectelor care constituie decorațiuni și a articolelor asupra cărora este prevăzut expres mențiunea „Nu se comercializează" sau „Mostră". Astfel, mostrele de mărfuri din vitrine se vând doar la solicitarea consumatorului, pe când în speță dimpotrivă, a fost o solicitare opusă, de a nu fi cel din vitrină.

Ce ține de faptul că Turculeț Eugeniu nu a comunicat sau prezentat probe, în conformitate cu art. 19 alin. (3) al Legii nr. 105/2003, exprimă surprinderea unui astfel de motiv invocat, în condițiile în care Turculeț Eugeniu și soția la momentul înaintării cererii din 22.06.2023 încă erau în așteptarea unui copil și este clar că acel cărucior nu a fost utilizat (precum și nici nu va fi utilizat), iar faptul ce ține de probele că a fost cumpărat de la SRL ”Popovici-Prim” acest produs, Pârâtul ar fi putut efectua un control elementar în contabilitate și să verifice bonul fiscal la care a făcut referire consumatorul.

Ținând cont de acestea, răspunsul pârâtului la cererea consumatorului din 22.06.2023 nu este altceva decât o metodă de a se exonera de la executarea obligațiilor care le are în conformitate cu legea, față de consumatori.

Reamintește că la data de 22.06.2023, Turculeț Eugeniu a înaintat o cerere către pârât prin care a solicitat restituirea contravalorii căruciorului achiziționat. Pârâtul nu a dat curs acestei cereri și respectiv se consideră în întârziere începând cu data de 07 iulie 2023.

Drept urmare, la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, pârâtul este obligat să achite penalități în valoare de 3897,50 lei (se *anexează calculul penalității).* Menționează că penalitatea a fost calculată conform site-ului prolex (https://calc.prolex.md/). Totodată, având în vedere prejudicierea în continuare a reclamanților, își rezervă dreptul de a concretiza pe parcurs acest capăt de acțiune.

Referitor la încasarea prejudiciului moral indică faptul că au dreptul la repararea prejudiciului moral. Inducerea în eroare a reclamanților Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela care i-au determinat să ia o decizie de tranzacționare, pe care nu ar fi luat-o dacă ar fi știut că li se va transmite căruciorul de la vitrină constituie prima etapă a comportamentului de rea-credință a pârâtului care a creat o stare de disconfort, neliniște și stres pe tot parcursul perioadei ce a durat după achiziționarea produsului.

Astfel, comportamentul pârâtului constituie o practică comercială incorectă și contrar bunei- credințe, or, deși reclamanții au depistat produsul necorespunzător și li s-a solicitat înlocuirea gratuită, aceștia au încercat să se eschiveze de la executarea obligației, ca în final să refuze însăși restituirea sumei de bani achitate pentru contravaloarea produsului, invocând niște motive abstracte și ilegale.

Pârâtul niciodată nu a dat dovadă de un standard de conduită potrivit art. 11 alin. (1) Cod Civil, conform căruia: *„*Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic". Astfel, nu s-a comportat cu corectitudine, onestitate și nici cu deschidere și luarea în cont a intereselor Reclamanților. Adică nu a dat dovadă în niciun fel de un comportament profesionist care să aplaneze conflictul iscat.

a mai mult, atunci când Rreclamanții au solicitat să li se întoarcă sumele de bani, aceștia au fost apelați de juristul/avocatul Pârâtului, amenințând că este deasupra legii și o să facă în tot felul ca compania care o reprezintă să nu întoarcă banii. Fiind anunțat de reclamant că va înregistra această conversație, juristul pârâtului a menționat că el și așa deja o înregistrează, fără a fi obținut de fapt acordul reclamantului Turculeț Eugeniu.

Astfel, pârâtul nu doar că nu a demonstrat un comportament de luare în considerare a intereselor celeilalte părți și să aplaneze conflictul iscat, ci dimpotrivă, a avut un comportament brutal, care a cauzat o stare de neliniște reclamanților.

Drept urmare, în loc reclamanții să se bucure de acea perioadă frumoasă a vieții în care sunt în așteptarea nașterii primului copil, să organizeze toate cele necesare pentru micuț, aceștia s-au convenit cu un cărucior în stare necorespunzătoare și mai mult fiind pierduți o mulțime de nervi, certuri în familie și timp din cauza pârâtului care are un comportament total de rea-credință.

Așadar, prin prezenta acțiune, Reclamanții solicită repararea prejudiciului moral în cuantum de 7000 lei pentru fiecare.

Ulterior pe parcursul examinării cauzei la 18 ianuarie 2024 reclamanții au depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiunea, astfel solicitând

- Constatarea rezoluțiunii Contractului de vânzare-cumpărare (raportului contractual) încheiat la 10.06.2023 între Turculeț Eugeniu și SRL ”Popovici-Prim”;
- încasarea din contul SRL ”Popovici-Prim” în beneficiul reclamanților Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela a sumei totale în valoare de 45180 lei constituită din:
  a) Contravaloarea produsului: „Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type” în mărime de 15 590 lei;
  b) Penalități în mărime de 15590 lei;
  c) Prejudiciul moral în mărime totală de 14 000 lei.
- încasarea din contul SRL ”Popovici-Prim” în beneficiul reclamantului Turculeț Eugeniu a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei și a altor cheltuieli necesare suportate de reclamant în vederea constatării stării căruciorului în mărime de 600 lei ;
- încasarea din contul SRL „Popovici-Prim" în beneficiul reclamantei Turculeț Mihaela a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000,00 lei.(f.d 76-79)

În ședința de judecată reprezentatul reclamanților, avocat Digori Pavel a susținut integral acțiunea de bază și cea concretizată și a solicitat admiterea acesteia integral în varianta formulată.

Reclamantul Turculeț Eugeniu în ședința de judecată acțiunea a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia integral.

Reclamantul Turculeț Mihaela în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentată de către avocatul ales.

Reprezentantul pârâtului în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În referința depusă a menționat faptul că conform art. 18 al. (2) Legea cu privire la protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003, în cazul unei neconformități, consumatorul are dreptul de a solicita vînzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin. (3)-(12), ori să beneficieze de reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluțiunea contractului, în condițiile alin. (14)-(16) și (20).

Conținutul normei sus-menționate, stabilește opțiunile legale în mod expres și limitativ, prin care consumatorul își poate apăra drepturile în cazul neconformității produsului și anume: de a solicita vînzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit prin reparare sau înlocuire conform al. 1-12, să beneficieze de reducerea corespunzătoare a prețului, sau restituirea

contravalorii pentru acest produs prin rezoluțiunea contractului în condițiile al. 14-16 și 20 a legii menționate supra.

Se mai indică în referință că prin prisma prevederilor art. 1164 alin.(2) Cod civil și art. 19 alin.(2) Legea cu privire la protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003 se atestă că rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare poate avea loc, doar în cazul în care produsul necesar pentru înlocuire lipsește.

Însă, din materialele cauzei civile rezultă că consumatorul Turculeț Eugeniu a solicitat vânzătorului „Popovici-Prim" S.R.L. prin cererea din 22.06.2023 restituirea contravalorii produsului cumpărat, fără să se fi adresat în prealabil cu cerere de înlocuire a acestuia.

Cu referire la cele indicate precum că consumatorul Turculeț Eugeniu a sunat la vânzătorul „Popovici-Prim" S.R.L. și a solicitat înlocuirea produsului cumpărat cu unul *„nou",* iar în acest sens fiind anexată factura eliberată de către I.M. „Orange Moldova" S.A. din 03.07.2023 cu privire la apelurile efectuate aferent numărului de telefon mobil 060 223 422, menționează că descifrările telefonice ca mijloc de probă existente la materialele cauzei, prin contrapunere cu prevederile art. 122 al. 1 Cod de procedură civilă, nu pot fi admise ca probă, deoarece elucidarea circumstanțelor care au importanță în prezenta speță nu pot fi demonstrate decât prin mijloace de probă scrise, or existența convorbirilor telefonice între consumatorul Turculeț Eugeniu și reprezentantul „Popovici-Prim" S.R.L. nu confirmă și conținutul acestor discuții.

Pe de altă parte, urmează de reținut că, deși consumatorul Turculeț Eugeniu a invocat în cererea de chemare în judecată că a solicitat preschimbarea bunului, iar „Popovici-Prim" S.R.L. a refuzat înlocuirea acestuia cu unul similar, aceasta nu a depus în adresa vânzătorului o reclamație referitoare la produsul neconform cu solicitarea de a înlocui bunul.

Prin urmare, factura eliberată de către I.M. "Orange Moldova" S.A. din 03.07.2023 nu confirmă cele invocate de consumatorul Turculeț Eugeniu precum că dânsul a solicitat preschimbarea produsului cu unul similar celui cumpărat.

În astfel de circumstanțe, se constată cu certitudine că Turculeț Eugeniu nu a solicitat preschimbarea produsului cu unul similar, dar a solicitat din start prin cererea din 22.06.2023 restituirea contravalorii produsului, fapt care atestă că nu este îndeplinită condiția rezoluțiunii contractului, care ar fi o cerință primară și de bază.

La fel, nu poate fi reținut argumentul precum că s-a refuzat înlocuirea produsului pe motiv că acesta a fost vândut în limita stocului disponibil "înțelegându-se că un alt obiect pentru înlocuire lipsește", or "Popovici-Prim" S.R.L. dispunea de bunuri similare pentru a satisface o eventuală cerință a consumatorului Turculeț Eugeniu de înlocuire a produsului achiziționat.

La momentul primirii bunului, Turculeț Eugeniu în calitatea de cumpărător a verificat bunul fără a înainta obiecții asupra acestuia, iar prin achitarea prețului bunului și-a manifestat într-un final intenția de cumpărare a Căruciorului pentru copii de model Anex E type, or în caz contrar și anume în cazul în care bunul nu ar fi fost conform, reclamantul ar fi avut posibilitatea reală să refuze această tranzacție și să nu mai cumpere bunul.

Nu poate fi reținut ca probă procesul-verbal de înmânare a actului nr. 073c-14/23 din 31.07.2023, care de fapt presupun că este unul de constatare, deoarece această constatare a fost realizată de reclamantul Turculeț Eugeniu prin intermediul executorului judecătoresc în afara procesului judiciar, din inițiativă proprie, fără participarea reprezentantului "Popovici-Prim" S.R.L., respectiv această constatare poate fi folosit exclusiv într-un proces extrajudiciar, lipsit de contradictorialitate, or în sensul normei prevăzute de art. 26 alin.(1) Cod de procedură civilă,

procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Atrage atenția că, produsul a fost vândut la data de 10.06.2023, fapt confirmat prin bonul fiscal nr. 0006, însă procesul-verbal nr. 073c-14/23 nu a fost întocmit imediat după achiziționarea de către Turculeț Eugeniu, dar peste o perioadă îndelungată și anume la data de 31.07.2023, adică peste 51 zile de la achiziționare.

Reieșind din faptul că la data întocmirii procesului-verbal nr. 073c-14/23, produsul se afla în posesia consumatorului Turculeț Eugeniu pe o perioadă de 51 zile din data achiziționării, nu cunoaște cum a fost păstrat acest produs, dacă a fost sau nu utilizat, dacă defectele indicate sunt urmare deteriorării mecanice apărute după eliberarea mărfii cumpărătorului sau dacă defectele indicate au fost provocate de accidente, acțiuni intenționate sau imprudente din partea utilizatorului sau a unei terțe părți etc.

Cert este însă faptul că, cele indicate în procesul-verbal nr. 073c-14/23, constată anumite circumstanțe de fapt existente la data de 31.07.2023, dar nu însăși faptul că produsul Cărucior pentru copii de model Anex E type a fost vândut în această stare de către vânzătorul „Popovici-Prim" S.R.L.

Cu privire la dreptul încălcat la informații complete, corecte și precise privind produsul achiziționat, menționează că toată informația ce ține de modelul și caracteristicile tehnice a bunului era plasată pe panou, fiind însoțit de o mostră a Căruciorului pentru copii de model Anex E type care a fost examinat de consumatorul Turculeț Eugeniu, mai mult ca atât că reprezentantul vânzătorului a oferit suportul necesar în prezentarea produsului menționat, acordând răspunsuri la toate întrebările acordate, cât și a explicat modul de utilizare și funcționare al acestuia.

Astfel, deși se solicită recunoașterea încălcării dreptului la informații complete, corecte și precise privind produsul achiziționat, reclamanții Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela au omis să prezinte probe pertinente, utile și admisibile în sensul prevederilor art. 117-118 Cod de procedură civilă, care ar proba faptul că vânzătorul „Popovici-Prim" S.R.L. nu a furnizat informații complete, corecte și precise aferent produsului cumpărat.

Totodată nu poate fi negat faptul că legislația națională și internațională stabilește cerințe generale de protecție a consumatorilor, de asigurare a cadrului necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării complete asupra caracteristicilor principale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor în cazul unor practici comerciale incorecte, anticipării acestora la fundamentarea și luarea de decizii ce îi interesează în calitate de consumatori.

În acest sens, urmează de reținut faptul că reclamanții Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela nu au executat obligația de a dovedi temeinicia pretențiilor sale, contrar sarcinii prevăzute de probațiune instituite de art. 118 al. 1 Cod de procedură civilă, nu au prezentat probe care să dovedească faptul că s-a adresat în prealabil cu cerere de înlocuire a produsului, cât și nu a probat faptul că bunul a fost vândut de către „Popovici-Prim" S.R.L. cu neconformități.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind poziția participanților la proces, studiind materialele dosarului, examinând înscrisurile anexate la cerere pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acţiunea, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Potrivit art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.

În articolul 240 alin. (1), (3) Codul de procedură civilă se arată că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art.1 alin.(1) Cod civil, legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecţia vieţii intime, private şi de familie, recunoaşterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecţia bunei-credinţe, protecţia consumatorului, recunoaşterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare a lor de către organele de jurisdicţie competente.

În corespundere cu art. 10 Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.(2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Așadar, prin prezenta acțiune, reclamantul solicită instanței rezoluțiunea contractului, încasarea sumei achitate produs, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ținând cont că reclamantul a formulat mai multe pretenții de sine stătătoare, instanța se va expune distinct asupra fiecăreia.

Cu referire la pretenția privind rezoluțiunea contractului din 10 iunie 2023, încheiat între Turculeț Eugeniu și SRL „Popovici-Prim”, instanța reține următoarele:

Instanța de judecată a constatat situația de fapt potrivit căreia, la 10 iunie 2023, din cadrul magazinului SRL ”Popovici-Prim” cu denumirea ”Oana Bebe” situat în mun. Chișinău, str. *****, Turculeț Eugeniu a achiziționat un produs cu denumirea:”Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type” , achitând prețul în valoare de 15590 lei, fapt confirmat prin bonul fiscal nr. 0006 din 10.06.2023 și certificatul de garanție la fel din 10.06.2023.(f.d 24-25)

Potrivit pct. 7 din certificatul de garanție a produsului Anex E type, consumatorul are dreptul la opțiunea de a solicita vânzătorului în primul rând repararea produsului sau înlocuirea acestuia, gratuit în fiecare caz cu excepția situației în care măsura reparatorie respectivă este imposibilă sau disproporționată.

Potrivit pct. 7 din certificatul de garanție, consumatorul nu are dreptul să solicite restituirea contravaloarea produsului prin rezoluțiunea contractului dacă neconformitatea este minoră. Se consideră minoră neconformitatea care nu exercită o influență substanțială a surpa utilizării produsului.

Ca urmare din conținutul cererii de chemare în judecată cât și din explicațiile reclamantului din cadrul ședinței de judecată se atestă faptul că reclamanții la procurarea produsului indicat clar vânzătorilor că doresc să achiziționeze un produs complet nou, însă nu cel de la vitrina magazinului.

Astfel, ajungând acasă și despachetând de îndată cutia, reclamanții au observat că în cutie nu se mai afla un cărucior nou, ci era de fapt cel de la vitrină, aceasta fiind evident prin elementele vizibile ale componentelor căruciorului.

Din înscrisurile anexate la materiale cauzei se atestă că la, 22 iunie 2023, Turculeț Eugenia s-a adresat către administrația Popovici Prim cu o cerere prin care s-a solicitat returnarea produsului și rambursarea sumei de 155590 lei achitată conform bonului fiscal 0006.(f.d 29)

Prin răspunsul eliberat de către ”Popovici Prim” a menționat faptul că produsele expuse sunt noi și însoțite de toate documentația aferentă produsului. Indicând că în conformitate cu prevederile Legii nr. 105 privind protecția consumatorului nu acordă dreptul de a solicita ”returul produsului” și ”returnarea sumei” (f.d 30)

Ulterior, de către reclamant, repetat în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, 11 iulie 2023, în adresa pârâtului a fost expediată o notificare prin care s-a solicitat în termen de 10 zile calendaristice restituirea contravalorii produsului cărucior pentru copii, marca Anex, Anex E type în mărime de 15590 lei a valorii cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei (f.d 34-35)

Ca urmare, prin acțiunea înaintată, cât și în cadrul ședinței de judecată, s-a invocat suportarea unui prejudiciu efectiv de către Turculeț Eugeniu și Turculeț Mihaela în urma încălcării de către ”Popovici Prim” SRL a clauzelor contractului din 10 iunie 2023, evaluat în sumă de 15590 lei, achitat achiziționarea unui cărucior pentru copii, marca Anex, Anex E type.

Astfel, raportul juridic litigios dintre părți are un caracter sinalagmatic și generează drepturi şi obligații corelative în seama ambelor părți, şi anume: reclamantul s-a obligat să achite costul bunurilor, iar pârâtul, la rândul său, s-a obligat să le predea reclamantului.

Potrivit art. 774 alin.(1) Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1108 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Conform art. 916 Cod civil, creditorul are dreptul la rezoluţiune dacă neexecutarea de către debitor a obligaţiei contractuale este esenţială. Neexecutarea obligaţiei contractuale este esenţială în unul dintre următoarele cazuri:

a) ea privează în mod substanţial creditorul de ceea ce se putea aştepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranşa supusă rezoluţiunii, cu excepţia cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat;

b) executarea întocmai a obligaţiei ţine de esenţa contractului;

c) ea este intenţionată sau din culpă gravă;

d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

Conform art. 917 Cod civil, creditorul are dreptul la rezoluţiune în caz de neexecutare a obligaţiei contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen. Dacă termenul acordat este nerezonabil de scurt sau nu s-a fixat niciun termen, creditorul poate rezolvi doar după expirarea unui termen rezonabil din data cînd notificarea produce efecte. Dreptul la rezoluţiune pe temeiul dispoziţiilor prezentului articol nu apare dacă neexecutarea este minoră.

În conformaite cu art. 921 alin (1, 2) Cod civil, dreptul la rezoluţiune se exercită de către partea îndreptăţită prin declaraţie scrisă notificată celeilalte părţi contractante.(2) Partea îndreptăţită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluţiunii conform alin.(1), să ceară instanţei de judecată să declare rezoluţiunea prin hotărîre judecătorească. În condiţiile Codului de procedură civilă, partea îndreptăţită poate modifica acţiunea în declarare a rezoluţiunii într-o acţiune în executare silită a obligaţiei contractuale şi invers.

Instanța consideră oportun de a remarca faptul că, nu întotdeauna este necesară o declarație expresă pentru a înțelege refuzul de a executa obligațiile contractuale.

Refuzul poate fi dedus din exprimările sau comportamentul persoanei. Astfel, refuzul se subînțelege atunci când creditorului ar înțelege în mod clar că cealaltă parte nu mai dorește să fie ținută de contract (de exemplu, amână în continuu executarea fără motive întemeiate etc.) sau execută doar într-un mod care contravine substanțial obligațiilor ce îi incumbă sau folosește o altă modalitate (de exemplu, plătește un preț mai mic; predă alt bun decât cel convenit; nu predă bunul în termenul stabilit etc.).

Rezoluțiunea reprezintă desființarea unui contract, de regulă sinalagmatic, cu executare dintr-o dată, la cererea uneia dintre părți, pentru motivul că cealaltă parte nu a executat obligațiile la care s-a îndatorat prin angajamentul său contractual. Efectul esențial al rezoluțiunii este desființarea retroactivă a contractului.

Astfel, părțile trebuie repuse în situația anterioară încheierii contractului, restituindu-și una alteia tot ce și-au prestat în temeiul contractului desființat.

Potrivit art. 18 din Legea nr. 105 din 2003 privind protecția consumatorului (în vigoare la data încheiarii contractului dintre părți, iunie 2023), Vînzătorul este răspunzător faţă de consumator pentru orice neconformitate existentă la momentul cînd a fost livrat produsul.

(2) În cazul unei neconformităţi, consumatorul are dreptul de a solicita vînzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin.(3)–(12), ori să

beneficieze de reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluţiunea contractului, în condiţiile alin.(14)–(16) şi (20).

(3) Consumatorul are dreptul, la opţiunea sa, de a solicita vînzătorului în primul rînd repararea produsului sau înlocuirea acestuia, gratuit în fiecare caz, cu excepţia situaţiei în care măsura reparatorie respectivă este imposibilă sau disproporţionată.

(4) Termenul ”gratuity”, prevăzut la alin.(2) şi (3), se referă la toate costurile necesare aducerii produsului la conformitate, inclusiv costurile poştale, de transport, manipulare, diagnosticare, expertizare, demontare, montare, manoperă, pentru materialele utilizate şi ambalare.

Revenind la speță și la pretenția reclamantului privind rezoluțiunea contractului din 10 iunie 2023, instanța reține că partea reclamantă a efectuat achitarea privind achiziționarea produsului comandat și anume cărucior pentru copii, marca Anex, Anex E type, însă la materialele cauze se regăsește copia procesului verbal nr 073-14 /23 din 31 iulie 2023 întocmit de către executorul judecătoresc Ciuchitu Radu în care s-a indicat că în urma examinării minuțioase a căruciorului s-a constatat fisuri la clapa de frânare a căruciorului, fisuri la sistema de cuplare a căruciorului cu carcasa metalică, o fisură mai pronunțată pe o bară metalică a carcasei căruciorului, careva fisuri în regiunea de montare a roților și bara învelită cu piele (de tracțiune) fiind neacoperită cu peliculă de protecției. În rest toate piesele căruciorului fiind învelite cu peliculă de protecție.(f.d 39-55)

Totodată, instanța reține că, la materialele cauzei a fost prezentat copia facturii detaliate eliberate de către ÎM Orange Moldova prin care se atestă că de pe numărul de telefon ***** care se invocă a fi a reclamantului la numărul de contact ***** ce aparține magazinului ”Oana Bebe” începând cu data de 10 iunie până la 21 iunie 2023 a fost efectuate un șir de apeluri telefonice (f.d 26,27,28)

Astfel instanța nu poate reține argumentul pârâtului referitor la faptul că reclamanții nu au solicitat înlocuirea produsului la magazin până la acționarea acestuia în judecată, or în cadrul ședinței de judecată partea pârâtă a confirmat faptul că numărul de contact aparține magazinului pârâtului, însă informații cu privire la conținutul discuțiilor telefonice nu a putut oferi, indicând cu nu cunoaște dacă discuția cu clienții este înregistrată.

Ca urmare instanța nu poate reține nici argumentul pârâtului referitor la faptul că reclamanții au informat magazinul despre viciile depistate la produs și s-au adresat cu solicitarea de a fi înlocuit produsul după expirarea a 51 zile de la procurarea acestuia, or actele cauzei demonstrează contrariu.

Corespunzător instanța mai atrage atenția asupra faptului că Turculeț Eugeniu prin cererea adresată la 22 iunie 2023 a informat pârâtul despre faptul că căruciorul pentru copii marca Anex, Anex E Type nu corespunde cu condiția ”nou” ca prin urmare alocat de la ”vitrină” și cere retur pentru produsul sus menționat și returnarea sumei de 15590 lei.

Totodată, se reține că materialele cauzei demonstrează faptul că reclamanții au încercat soluționarea problemei apărute în legătură cu produsul achiziționat necorespunzător, însă reprezentanții magazinului ”Oana Bebe” au refuzat solicitarea, iar faptul dat este probat prin raportul IP Rîșcani din 22 iunie 2023 prin care se indică că la 22.06.2023 aproximativ ora 10.44 a primit informația precum că pe str. ***** este conflict. La fața locului Turculeț Eugenia a comunicat că a avut un conflict cu Popușoi Maxim și Țurcan Angela motivul fiind nemulțumirea de produsul pe care la procurat de la magazinul Oana Bebe. (f.d 86)

La caz sunt reținute și prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, care statuiază că Comercianţii, în cazul în care nu sînt de acord

cu sesizarea, trebuie să prezinte dovezi privind incorectitudinea afirmaţiilor expuse în sesizare în legătură cu practica comercială întreprinsă şi sînt obligaţi, la solicitarea instanţelor judecătoreşti sau a organului de control în domeniul protecţiei consumatorului, conform domeniului de competenţă, să le pună acestora la dispoziţie documente probatoare.

Astfel, instanța ține să menționeze faptul că deși a fost acordat termen suficient pârâților să prezente probe în susținerea poziției sale referitoare la faptul că magazinul dispunea de suficiente unități pentru comercializare și anume cărucioare pentru copii de tipul Anex, pârâta pe parcursul examinării cauzei și anume la 19 martie 2023 a prezentat un act de verificare prin care indică că în perioada 10.06.2023-22.06.2023 la unitatea comercială ”Oana bene” din str. ***** erau disponibile cărucioare de model Anex, Anex E Type

Ca urmare studiind conținutul acestui înscris, instanța nu-l poate reține în vederea probării argumentului pârâtului, or acest înscris nu probează cert faptul că căruciorul era disponibil în magazin la data procurării de către reclamanți și anume 10 iunie 2023.

În cadrul ședinței de judecată cât și în acțiunea depusă reclamanții au indicat faptul că după depistarea neconformităților produsului au sunat la magazinul ”Oana Bebe” și au precizat că de fapt căruciorul nu este unul ”nou”, ci este cel din ”vitrine”, iar reprezentanții magazinului nu au negat acest fapt și au menționat că vor înlocui produsul cu unul nou în decurs de 3 zile.

Totodată în acțiune reclamanții mai menționează faptul că după scurgerea zilelor indicate, reprezentanții magazinului l-au rugat pe Turculeț Eugeniu să mai aștepte 3-4 zile, pentru că un produs necesar pentru înlocuire lipsea.

Ca urmare se reține că afirmația pârâților referitor la disponibilitatea produselor suficiente pentru comercializare este combătut, or produsul nu a fost schimbat la solicitarea reclamanților din luna iunie 2023

Corespunzător instanța ține să menționeaze faptul că cererea consumatorului referitor la înlocuirea unui produs nealimentar de calitate corespunzătoare cu un produs similar celui procurat urmează să fie satisfăcută în termen de 14 zile dacă acest produs nu-i convine ca formă, gabarite, mărime, culoare sau dacă nu-l poate utiliza conform destinaţiei din alte cauze.

Dacă produsul necesar pentru înlocuire lipseşte, consumatorul are dreptul să rezilieze contractul, iar vînzătorul este obligat să-i restituie contravaloarea produsului.

Cererea consumatorului de a i se înlocui produsul sau de a i se restitui contravaloarea lui urmează să fie executată dacă produsul nu este utilizat, nu şi-a pierdut calităţile de consum şi dacă există probe că a fost cumpărat de la vînzătorul respectiv.

De asemena instanța reține la caz prevederile art. 1117 Cod civil care statuiază că, Vînzătorul este obligat să predea bunul fără vicii materiale.

Totodată potrivit art. 1123 alin (1) Cod civil, cumpărătorul îşi poate exercita drepturile rezultate din existenţa viciului dacă demonstrează că viciul a existat la momentul trecerii riscului, chiar dacă este descoperit mai tîrziu.

Art. 1157 Cod civil care statuiază că, prin derogare de la dispoziţiile art.1123 alin.(1), consumatorul îşi poate exercita drepturile rezultate din existenţa viciului dacă demonstrează că viciul a existat la momentul cînd a intrat în posesia bunului, indiferent de momentul trecerii riscurilor şi chiar dacă viciul este descoperit mai tîrziu.

(2) Dacă consumatorul, în termen de 6 luni de la intrarea în posesia bunului, descoperă un viciu, se prezumă că bunul a fost viciat în momentul intrării în posesie a bunului, cu excepţia cazului în care prezumţia nu este compatibilă cu felul bunului sau al viciului.

Astfel instanța reține că prin art. 1157 Cod civil se instituie o prezumţie legală asupra faptului că bunul mobil cumpărat pentru consum era viciat la momentul transferării riscului dacă

în termen de şase luni din acel moment cumpărătorul constată viciul bunului respectiv şi dacă prezumţia este compatibilă cu felul bunului sau al viciului.

Reieşind din art.1159 coroborat cu art.1114 Cod civil, în cadrul contractelor de vînzare - cumpărare de bunuri pentru consum, momentul transmiterii riscului pieirii sau deteriorării fortuite este momentul predării şi recepţionării bunului, dacă părţile nu au convenit altfel.

Totodată, art.1157 Cod civil instituie o excepţie de la regula stabilită la art.118 Cod procedură civilă şi presupune inversarea sarcinii probaţiunii dacă prezumţia că bunul a fost viciat în momentul transferării riscului este compatibilă cu felul bunului sau al viciului.

Potrivit art. 18 alin (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, în cazul unei neconformităţi, consumatorul are dreptul de a solicita vînzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin.(3)–(12), ori să beneficieze de reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluţiunea contractului, în condiţiile alin.(14)–(16) şi (20).

Corespunzătr la caaz sunt reținute și prevederile alin. (11) din art. 18 al Legii sus menționate care prevede că, în cazul în care, la momentul adresării consumatorului, agentul economic nu dispune de un produs similar cu cel returnat, consumatorul este în drept să ceară restituirea contravalorii produsului, iar vînzătorul este obligat să primească produsul respectiv şi să restituie suma plătită.

Prin urmare, instanța conchide că, rezilierea este unul din drepturile de care dispune reclamantul în calitatea sa de parte contractantă, în caz de neexecutare fără justificare, intenționată sau din culpă gravă a obligațiilor contractuale, alături de dreptul de a cere executarea silită, penalități de întârziere etc, care poate fi realizat cu titlu de sancțiune contractuală sau legală în circumstanțe prestabilite de părți sau de lege, motiv din care instanța ajunge la concluzia că aplicarea acesteia trebuie să fie conformă principiilor răspunderii civile.

La caz, se atestă o neexecutare esențială a obligațiilor contractuale de către pârât, iar reclamantul, după încălcarea de către pârât a obligațiunilor sale contractuale, manifestate prin faptul că nu a predat produsul achiziționat conform caracteristicilor/parametrilor prevăzute de condițiile contractuale și fără vicii (fisuri pe elementele căruciorului, iar unele piese nefiind acoperite cu peliculă de protecție), la 22 iunie 2023 respectiv la 11 iulie 2023 a trimis în adresa pârâtului o notificare prin care solicită restituirea sumelor achitare în mărime de 15590 lei, însă, nu a fost executată.

Apreciind probele administrate prin prisma normelor legale enunțate, instanța ajunge la convingerea că partea reclamată și-a manifestat dorința privind rezoluțiunea contractului din 10 iunie 2023, încheiat între Turculeț Eugeniu în calitate de cumpărător și SRL „Popovici-Prim”, în calitate de vânzător.

Din cumulul probator anexat la materialele cauzei, instanța nu poate lua în considerație afirmația reprezentatului pârâtului referitor la faptul că după achiziționarea căruciorului acesta putea fi folosit, or potrivit copiei certificatului de naștere anexat la materiale cauzei copilul reclamanților s-a născut la o distanță de două luni de la procurarea căruciorului și anume la 06 august 2023. (f.d 83)

Respectiv instanța ține să sublinieze repetat faptul că reclamanții au sesizat reprezentanții magazinului de unde au procurat căruciorul pentru copii imediat în ziua în care l-au procurat, fapt confirmat prin înscrisurile anexate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, prin urmare argumentul pârâtului precum că a fost folosit de către reclamanți a fost combătut.

Prin urmare la materiale cauzei nu au fost prezentate careva înscrisuri prin care să se ateste că la momentul încheierii contractului din 10 iunie 2023 bunul mobil și anume căruciorul

pentru copii de tip Anex a fost transmis reclamanților fără careva vicii și anume era absolut nou, cu toata ambalajele pe el.

Ca urmare, instanța de judecată consideră întemeiată cerința reclamantului privind rezoluțiunea contractului din 10 iunie 2023, or legiuitorul a prevăzut că în cazul de neexecutare a obligațiilor contractuale, contractul poate fi reziliat, astfel instanța va dispune rezoluțiunea contractului din 10 iunie 2023 încheiat între Turculeț Eugeniu în calitate de cumpărător și ”Popovici -Prim” SRL în calitate de vânzător .

Cu referire la pretenția privind restituirea de către pârât a contravalorii bunului în mărime de 15590 lei, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 915 Cod civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Potrivit art. 921 alin (1) Cod civil, dreptul la rezoluţiune se exercită de către partea îndreptăţită prin declaraţie scrisă notificată celeilalte părţi contractante.

Astfel se reține că la materiale cauzei se regăsește cererea semnată de către Turculeț Eugeniu din 22.06.2023 prin care a solicitat restituirea contravalorii căruciorului achiziționat, însă prin răspunsul eliberat partea pârâtă a refuzat solicitarea dată (f.d 29,30)

Totodată, și prin notificarea transmisă la data de 11 iulie 2023, Turculeț Eugeniu a declarat rezoluțiunea Contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 10.06.2023 și a solicitat repetat restituirea contravalorii produsului de 15590 lei.

Potrivit art. 18 alin. (11) din Legea privind protecția consumatorilor, în cazul în care, la momentul adresării consumatorului, agentul economic nu dispune de un produs similar cu cel returnat, consumatorul este în drept să ceară restituirea contravalorii produsului, iar vînzătorul este obligat să primească produsul respectiv și să restituie suma plătită.

Alin.(14) art. 18 din Legea privind protecția consumatorilor prevede că, Consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului prin rezoluţiunea contractului în oricare dintre următoarele cazuri:

a) dacă nu beneficiază de dreptul de reparaţie sau de înlocuire a produsului;

b) dacă vînzătorul nu a efectuat măsura reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice sau în termenul convenit cu consumatorul în conformitate cu alin.(7);

c) dacă vînzătorul nu a efectuat măsura reparatorie fără a provoca un inconvenient semnificativ pentru consumator;

d) la apariţia unei neconformităţi la produs după efectuarea deja a unei măsuri reparatorii conform alin.(3)–(12), dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului;

e) la depistarea neconformităţii produsului în termen de 6 luni de la livrarea produsului, dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului.

Potrivit art. 19 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor, Dacă produsul necesar pentru înlocuire lipseşte, consumatorul are dreptul să rezilieze contractul, iar vînzătorul este obligat să-i restituie contravaloarea produsului.

În speță sun reținute și prevederile art. 926 alin.(1),(2) Cod civil, care statuiază că prin efectul rezoluţiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestaţie prin executarea obligaţiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluţiunii sau al tranşei contractului supusă rezoluţiunii este obligată să i-o restituie. În cazul în care ambelor părţi contractante le revin obligaţii de restituire, obligaţiile sînt corelative. Dacă prestaţia a constat în plata unei sume de bani, suma primită trebuie restituită.

În conformitate cu art. 1128 alin. (1) Cod civil, dacă descoperă existența viciului bunului vîndut, cumpărătorul poate exercita drepturile creditorului în caz de neexecutare a obligației, în condițiile art. 901-946.

Suplimentar instanța ține să menționeze că potrivit art. 1164 alin.(2) Cod civil, dacă lipseşte bunul necesar pentru preschimbare, consumatorul are dreptul să declare rezoluţiunea vînzării-cumpărării şi să restituie bunul cumpărat, iar vînzătorul este obligat să-i restituie suma plătită.

În speță instanța nu poate lua în considerație argumentul pârâtului prin răspunsul oferit la cererea reclamantului din 22.06.2023, precum că legea nu acordă dreptul de a solicita returul produsului și returnarea sumei, luând în considerare că s-a refuzat înlocuirea produsului transmis cu un alt produs nou.

Respectiv se reține că faptul că s-a refuzat înlocuirea produsului achiziționat încă o dată demonstrează că pârâtul a recunoscut că a vândut căruciorul doar în limita stocului disponibil, cunoscând despre faptul că un alt obiect pentru înlocuire lipsește, or nu au fost prezentate probe certe în acest sens.

Prin urmare, reieșind din cumul probator anexat la materiale cauzei se consideră neîntemeiat refuzul vânzătorului de a restitui contravaloarea produsului, în cazul în care produsul necesar pentru înlocuire lipsește, or, legea prevede expres faptul că cumpărătorul este în drept să restituie bunul cumpărat, primind în schimbul acestuia suma plătită la cumpărare.

În sensul normei sus-enunțate și reieșind din cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța de judecată ajunge la ferma concluzie de a admite pretenția reclamantului referitor la restituirea sumei în mărime de 15590 lei din contul pârâtului.

Referitor la pretenția privind încasarea din contul pârâtului a sumei de 15590 lei cu titlu de penalitate, instanța reține următoarele

/Potrivit art. 934 alin. (1)-(1) Cod civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării.

Potrivit art. 936 Cod civil, despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligației reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cât este posibil, în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate și reducerea valorii bunului) și profitul ratat de creditor. Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.

Potrivit art. 944 Cod civil, în cazul în care o obligaţie de a da sau de a face, alta decît una de a plăti o sumă de bani, nu este executată la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere asupra echivalentului în bani al părţii neexecutate a obligaţiei, din data imediat următoare scadenţei pînă la data executării corespunzătoare, la rata prevăzută la art.874 ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Dacă obligaţia neexecutată are o obligaţie corelativă pecuniară, mărimea acestei obligaţii corelative va constitui echivalentul în bani a obligaţiei neexecutate.

(2) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

În conformitate cu art. 32 alin. (1)-(2) din Legea nr. 105 din martie 2003, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (7) și (20) și art. 18^1 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 1% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului.

Cuantumul penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract.

Potrivit art. 18 alin. (7) și (20) din Legea nr. 105, Orice reparaţie sau înlocuire a produselor este făcută în cadrul unei perioade de timp rezonabile, stabilite de comun acord, în scris, între vînzător şi consumator, fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, luîndu-se în considerare natura produsului şi scopul pentru care consumatorul a solicitat produsul. Perioada de timp stabilită nu poate depăşi 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştinţă vînzătorului neconformitatea produsului şi l-a predat vînzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire. Acest termen poate fi prelungit numai cu acordul consumatorului şi este stipulat în contract.

(20) Reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanţie, în caz de deficienţe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiţionat de către vînzător într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamaţiei de către consumator sau în termenul stabilit în contract, în condiţiile menţionate la alin.(14)–(18).

Reieșind din normele citate supra, instanța consideră că reclamanții sunt îndreptățiți să solicite încasarea penalității pentru neexecutarea în termen a obligațiilor contractuale și anume de restituirea contravalorii produsului achiziționat la 10 iunie 2023.

Ca urmare, instanța de judecată va admite cerința privind încasarea penalității și va dispune încasarea acesteia în limita valorii de 15590 lei, reieșind din suma achitat pentru bunul achiziționat conform contractului din 10 iunie 2023 în mărime de 15590 lei

Cu referire la cererea reclamantului cu privire la compensarea prejudiciului moral în mărime de 14000 lei, instanța menționează că în conformitate cu art. 20 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relaţii contractuale cu vînzătorul, prestatorul.

Prejudiciul se repară de către vînzător, prestator şi în cazul în care livrarea produsului, prestarea serviciului se fac în mod gratuit sau la preţ redus ori dacă produsul a fost comercializat ca piese de schimb sau distribuit sub altă formă.

Prejudiciul (inclusiv moral) se repară de către vînzător, prestator dacă a fost cauzat pe parcursul:a) termenului de valabilitate sau pînă la data de minimă durabiliate – la produsele pentru care se stabileşte acest termen/dată; b) duratei de funcţionare – la produsele de folosinţă îndelungată; c) a 2 ani – la produsele pentru care nu este prevăzută stabilirea termenului de valabilitate /datei de minimă durabilitate sau duratei de funcţionare.

Prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vînzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească.

Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

Corespunzător potrivit art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege, viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, în special importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor; nivelul suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc. și felul vinovăției, intenția, imprudența persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Instanța de judecată, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, este în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate. Obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral, suferințelor psihice sau fizice suportate o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni, inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale, psihice sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

La caz, instanța de judecată ia în considerație faptul că partea pîrîtă nu a executat în termen prevederile contractuale, nu a vândut un produs calitativ, precum și nici nu a restituit costul valorii bunuluia chiziționa în termenele solicitate de către partea reclamantă, astfel consideră că acesta din urmă a suportat un disconfort.

Raportând cadrul legal incident raportului juridic litigios la circumstanțele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral, cu dispunerea încasării din contul pârâtului în contul reclamanților 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, sumă ce reprezintă un cuantum rezonabil, echitabil și proporțional gravității faptelor și circumstanțelor stabilite.

Cu referire la cererea reclamanților cu privire la compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată suportate de către reclamant în legătură cu examinarea cererii de chemare în judecată, instanţa de judecată menționeaze că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 94 alin. (1-2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Referitor la cheltuielile suportate pentru servicii de traducere a actelor în mărime de 600 lei, instanța reține că potrivit art. 90 alin (1) lit. a) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor.

Astfel potrivit copie bonului de plată din 02 august 2023 și a certificatului eliberat de către executorul judecătoresc Ciuchitu Radu reclamantul Turculeț Eugeniu a suportat cheltuieli de executare în baza procedurii executorii nr. 073c-14/23 în mărime de 600 lei,pentru întocmirea procesului verbal din 31 iulie 2023.(f.d 32)

Ca urmare, instanța consideră necesar a admite solicitarea reclamatului Turculeț Eugeniu și a încasa de la pârât aceste cheltuieli, care au fost necesare și rezonabile.

Conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

(2) În cazul în care partea care a cîştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

Cu referire la solicitarea reclamantului Turculeț Eugeniu privind încasarea cheltuielor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, instanța de judecată reține că de către avocatul Digol Pavel a fost anexat la materialele cauzei bonul de plată nr DAA 471451496 din 10.07.2023 potrivită căruia Turculeț Eugeniu a achitat CA" Pavel Digori " suma de 10 000 lei.(f.d 18)

Pornind de la practica Curții Europene, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În acest sens instanța instanța mai subliniază că la materialele cauzei nu a fost prezentată informație detaliată cu referire la actele și acţiunile efectuate de avocatul Pavel Digori în cadrul procesului civil Turculeț Eugeniu, Turculeț Mihaela.

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, participarea în ședințele de judecată, rezultatul obţinut, instanţa de judecată, admite parțial cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de

2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

Cu referire la solicitarea reclamantului Turculeț Mihaela privind încasarea cheltuielor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, instanța de judecată reține că de către avocatul Digol Pavel a fost anexat la materialele cauzei bonul de plată nr DAA 47151500 din 31.07.2023 potrivită căruia Turculeț Mihaela a achitat pentru acordarea asitenței juridice CA" Pavel Digori" suma de 2 000 lei.(f.d 19

Ca urmare reieșin din cele expuse supra instanţa de judecată, admite cererea reclamantului Turculeț Mihaela și va încasa suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe conform Legii taxei de stat.

La fel, instanţa de judecată reține că, reclamanții, în conformitate cu art. 85 alin.(1) Cod de procedură civilă și pct.1.1.8 al Anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023 sunt scutiți de la plata taxei de stat la depunerea acțiunii privind protecția drepturilor consumatorilor.

Conform art. 87 alin.(1) lit. k) Cod de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din valoarea fiecărei pretenţii aparte – în acţiunile care constau din mai multe pretenţii de sine stătătoare.

De asemenea, conform art.3 alin.(1) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, (în vigoare la data depunerii acțiunii 03.08.2023) cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu character patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

Ținând cont de prevederile Legii taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, instanţa conchide că taxa de stat aferentă judecării cauzei, urmează a fi încasată în beneficiul statului din contul pârâtului în mărime de totală de 1035 lei, reieșind din calculul (31 180 lei x 0, 03 %) + lei +100 lei pentru capătul de cerere cu caracter nepatrimonial.

Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cadrul ședinței de judecată, instanța consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu

jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Turculeț Eugeniu, Turculeț Mihaela către SRL „Popovici-Prim” privind constatarea rezoluțiunii contractului de vînzare-cumpărare, încasarea sumei, penalității, prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se constată rezoluționat contractul de vînzare-cumpărare din 10 iunie 2023, încheiat între Turculeț Eugeniu și SRL „Popovici-Prim”.

Se încasează de la SRL „Popovici-Prim” în beneficiul lui Turculeț Eugeniu, Turculeț Mihaela suma achitată pentru produsul „Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type”, conform contractului de vînzare-cumpărare din 10 iunie 2023, în mărime de 15590 (cincisprezece mii cinci sute nouăzeci) lei, penalitatea în mărime de 15590 (cincisprezece mii cinci sute nouăzeci) lei, prejudiciul moral cauzat în mărime de 2000 (două mii) lei, cu returnarea de către Turculeț Eugeniu, Turculeț Mihaela societății „Popovici-Prim” SRL a produsului „Cărucior pentru Copii, marca Anex, Anex E type”, conform contractului de vînzare-cumpărare din 10 iunie 2023.

Se încasează de la SRL „Popovici-Prim” în beneficiul lui Turculeț Eugeniu cheltuieli de judecată în mărime de 2600 (două mii șase sute) lei.

Se încasează de la SRL „Popovici-Prim” în beneficiul Mihaelei Turculeț cheltuieli de judecată în mărime de 2000 (două mii) lei.

Se încasează de la SRL „Popovici-Prim” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1035 (una mie treizeci și cinci) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel în Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul centru).

Președintele ședinței
Judecătorul Octavian DVORNIC